

Joulun ihme

Hyvätuloisella Turmiolan perheellä oli edessään ankea jouluku.

Perhe oli ollut hyvin ilkeä vuoden mittaan. Isä Turmiola oli tehnyt ylitöitä ja tienannut yli 120 000 markkaa. Äiti puolestaan oli lakkoillut keväällä ja vielä äänestänyt kokoomusta kunnallisvaaleissa.

Molemmat arvasivat, että jouluku tulee rangaistus mokomasta menosta. Turha olisi odottaa Pääministeriltä mitään lahjoja tähän taloon.

Perheen jälkikasvu, nelivuotias Tommi junior ja kaksivuotias Tiina, sen sijaan odottivat jouluku posket hehkuen, aamuja laskien ja vakaasti uskoen siihen, että aattoiltana Pääministeri antaa lahjoja.

"Äiti," kysyi Tommi-poika iltana muutamana jouluku alla, "onhan Pääministeri oikeesti olemassa?"

"Tinä olet aika tölppö!" jokelsi siihen pikku-Tiina lapsenkielellään ennenkuin äiti ehti vastata. "Tiettytti Pääministeri on olematta. Ja Tillä on apunaan ito ito joukko lörppöjä. Ne tekee kaikille lahjoja ja Pääministeri jakaa ne jouluku."

"Mistäs tiedät muka," penäsi Tommi, jonka luottamus alkoi jo horjua päivähoitolain epäoikeudenmukaisuuksien takia.

"Tiettytti tiedän. Lindblomin tetä tanoi ladiotta."

"Eipä se sanonut, että niitä lörppöjä on iso iso joukko. Se sanoi vain että Paavo Väyrynen on lörppö."

"Niin mutta onpa ainatki ykti

ja te tekee meille lahjoja. Eikö teekin, äiti, onhan pääministeri ja Paavo Väyrynen olematta, onhan?"

Äiti oli kuunnellut pienokaisensa liikuttavaa kinastelua kostunein silmin. Samalla hän oli miettinyt kuumeisesti, miten hennoisi selittää elämän tosiasioita noille viattomille kiilusilmille, jotka olivat täysin syyttömiä vanhempien paheisiin.

"Kuulkaahan, lapseni, totta kai Pääministeri ja Paavo Väyrynen ovat olemassa. Ja on siellä muitakin lörppöjä. Mutta tiedättekös mitä, tänä jouluku ne kaikki ovat hyvin hyvin pipinä, aijai. Niihin on iskenyt semmoinen konsensus. Ei ne pääse sieltä mihinkään. Sitä paitsi Pääministeri on Islannissa antamassa lahjoja köyhille Islannin lapsille. Se ei taida ennättää meille."

Selitys oli turha, sillä lasten usko oli vankkumaton.

"Nyt nallaat. Lindblomin tetä tanoi, että Pääministeri tulee jouluku kotiin ja näyttää niille tyhmille lölpöille," muisti Tiina.

"Niin, se ehtii aina joka paikkaan, kun se lentää sorsalla", vahvisti Tommi.

Äitiä kauhistutti nähdä, mitä infokratia oli tehnyt hänen lapsilleen, mutta hänellä ei ollut sydäntä jatkaa väittelyä. Hän vetäytyi silmäkulmiaan pyyhkien katsomaan, mitä televisiosta tulisi.

Ja voi ihmettä! Uutiset olivat juuri alkaneet, ja arvatkaapas kuka sieltä ruudusta kurkisti! Ilmielävä lörppöjä tiettenkin, juuri se Paavo Väyrynen, johon lapset olivat niin lujasti luottaneet. Ja ympärillä parveili kokonainen lauma muita lörppöjä, jotka kilvan lupasivat jakaa lahjoja kaikille. Kellään ei enää näyttänyt olevan konsensuksesta tietoaakaan.

Eipä aikaakaan, kun paikalle lehahti itse Pääministeri, aivan kuten Tommi ja Tiina olivat ennustaneet.

Voi sitä riemua, mikä Turmiolan torpassa syntyi! Joulun ihme oli tapahtunut ja lapsenusko oli ollut vahvempi kuin mikään epäily. Tuota pikaa Ruotsiin perustettiin Paavo Väyrysen maa, jonne kaikki lapset saivat lähettää toivomuksiaan. Tähdet tuikkivat taivaalla, kynttilät syttyivät ja joulun henki laskeutui kuin laskeutuikin kaikkien ylle.